

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/84/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614210403
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5614210403.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobkyne: Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. F. č. XXX, proti žalovanému: MINIHOTOVOSTĚ, a.s., so sídlom Bratislava, ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 852 453, o zrušenie tuzemského rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/290/2014-118 zo dňa 20. októbra 2016, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa **m á** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 7C/290/2014-118 zo dňa 20.10.2016 rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava, zo dňa 03.12.2014, sp. zn. SR 16776/14 zrušil. Stranám nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa žiadala žalobou zrušiť rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava sp. zn. SR 16776/14 zo dňa 03.12.2014, ktorým jej bola uložená povinnosť uhradiť žalovanému 50 eur s príslušenstvom, t.j. s úrokom vo výške 5,15 % ročne od 12.06.2014 do zaplatenia, zmluvnou pokutou 12 eur a trovami rozhodcovského konania 91,01 eur. Žalobkyňa tvrdila, že rozhodcovské konanie trpelo vadou absencie právomoci Stáleho rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská doložka je podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka a z dôvodu, že nemala možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, preto sú tieto podmienky neprijateľné podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa považovala konanie na Stálom rozhodcovskom súde za konanie, pri ktorom neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, a preto sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku aj v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. j/ zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Podľa súdu z listinných dôkazov vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 06.05.2014 o 10.24 hod. zmluvu o úvere, ktorou sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyňi 50 eur a žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku 64 eur do 28 dní od poskytnutia úveru. Dňa 06.05.2014 o 10.24 hod. mala byť uzavretá aj rozhodcovská zmluva podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, pričom podľa čl. II. bod 1 rozhodcovskej zmluvy všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 447419 uzatvorenej dňa 06.05.2014 o 10.24 hod. vrátane sporov o jej platnosť, mali byť riešené buď pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, pričom právo voľby príslušného Stáleho rozhodcovského súdu podľa čl. I. bod 1 tejto zmluvy má žalujúca zmluvná strana alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Podľa čl. II. bod 2

rozhodcovskej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc stáleho rozhodcovského súdu. Z rozhodcovského spisu súd zistil, že rozhodcovský rozsudok zo dňa 03.12.2014 bol žalovanej doručený dňa 08.12.2014. Žalovaná sa domáhala zrušenia tohto rozhodcovského rozsudku žalobou doručenou súdu dňa 22.12.2014, teda v zákonnej lehote 30 dní.

Vzhľadom na citovanú právnu úpravu, a to § 45 ods. 1 písm. e/, § 47 ods. 1 a § 73 ods. 1, 2, 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa s účinnosťou od 01.01.2015 použijú ustanovenia zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 01.01.2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 01.01.2015 však zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva sa teda spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia, ale konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku, neskončené do 31.12.2014 sa nedokončujú podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ale sa dokončujú podľa zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Rozhodcovskú zmluvu je preto potrebné posudzovať podľa predpisov účinných v čase jej uzavretia.

V predmetnej veci rozhodcovský súd konal na základe rozhodcovskej zmluvy, ktorá mala byť uzatvorená dňa 06.05.2014, zároveň so zmluvou o úvere č. 447419. Zo zhodných tvrdení žalobkyne a žalovaného vyplýva, že zmluva mala byť uzatvorená na diaľku, a preto bolo pre zachovanie písomnej formy nevyhnutné dodržať režim vzájomne vymenených listov medzi zmluvnými stranami, čo znamená doručenie ponuky na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy zo strany spotrebiteľky a následne prijatie tejto ponuky zo strany poskytovateľa. K takémuto vzájomnému vymeneniu zmluvy však nedošlo, čo v konečnom dôsledku nepriamo potvrdil sám žalovaný v odvolaní, kde popisoval jednotlivé kroky predchádzajúce uzavretiu zmluvy o úvere. Z tohto totiž vyplýva, že podmienkou žiadosti o pôžičku bolo tiež potvrdenie (odkliknutie) údajá „súhlasím s predzmluvnými dokumentmi“, medzi ktorými mala byť aj rozhodcovská zmluva. Medzi žalobkyňou a žalovaným bolo sporné či medzi „predzmluvnými dokumentmi“ bola aj rozhodcovská zmluva. Pokiaľ by aj bolo pravdivé tvrdenie žalovaného, že rozhodcovská zmluva bola zakomponovaná do predzmluvných dokumentov, žalobkyňa ako spotrebiteľka nemala možnosť ovplyvniť ich obsah a nemohla uzavrieť zmluvu o úvere bez toho, aby akceptovala rozhodcovskú zmluvu. Potom chýbala autonómia vôle spotrebiteľa uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu, pričom vypočutím žalobkyne bolo preukázané, že mala záujem uzatvoriť len zmluvu o úvere. Žalovaný teda nepreukázal, že žalobkyňa ako spotrebiteľka individuálne dojedнала aj rozhodcovskú zmluvu. Vzhľadom k tomu, že zmluva o úvere aj rozhodcovská zmluva boli uzavreté v rovnakom okamihu - dňa 06.05.2014 o 10.24 hod., nemohlo dôjsť pred uzavretím zmluvy o úvere k vzájomnému vymeneniu listín obsahujúcich rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva potom nebola vôbec predmetom samotného jednania, jej uzavretie bolo len elektronicky vygenerované ako súčasť uzavretia zmluvy o úvere, a preto nemohlo dôjsť ani k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Nakoľko predpokladom uplatnenia nároku žalovaného voči žalobkyňi v rozhodcovskom konaní bolo platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy a v predmetnej veci žalovaný nepreukázal jej uzavretie, nebola daná právomoc rozhodcovského súdu vec prerokovať. Súd preto v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní zrušil rozhodcovský rozsudok. Keďže súd zrušil rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, môže po právoplatnosti tohto rozhodnutia pokračovať v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe len na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania.

Vzhľadom na výsledok konania právo na náhradu vzniklo žalobkyňi, ktorá mala vo veci plný úspech. Žalobkyňa si však trovy neuplatnila (tieto nevyčísľila), zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, a preto súd stranám nepriznal náhradu trov konania. Pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd vo veci sám rozhodol a teda zrušil výrok I. rozsudku a zamietol žalobu v celom rozsahu. Podľa neho súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p.). V odvolaní uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších vyjadrení o tom, že rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná.

Následne citoval ust. § 18 ods. 4, § 21 a § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Napriek tomu, že žalovaná v rozhodcovskom konaní doručila žalobnú odpoveď, tá bola posúdená ako právne irelevantná, na základe čoho sa jej nemohla prikladať žiadna váha. Nevyjadrila sa v nej k otázke vzniku dlhu voči žalobcovi, otázke trvania dlhu, k jeho zániku ani čiastočnému zániku.

Ďalej žalovaný sa odvolával na čl. II. ods. 3, ktorý umožnil klientovi bez udania dôvodu odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 10 dní, pričom toto právo nebolo klientom využité.

Na záver poukázal na to, že v zmysle ust. § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva uzavretá pred 01.01.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia, a preto sa nestotožnil s názorom súdu, že by sa mal aplikovať zákon č. 335/2014 Z. z. na predmetnú rozhodcovskú zmluvu, nakoľko tá sa uzatvorila dňa 06.05.2014 spolu so zmluvou o úvere č. 447419. Napriek tomu, že to aj súd uviedol v bode 27 v rozhodnutí, použil zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a v zmysle § 47 ods. 1 zrušil rozhodcovský rozsudok.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že na svojom návrhu trvá. Okrem toho poukázala, že dňa 23.12.2016 obdržala od spoločnosti MINIHOTOVOST SE, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, Praha list, ktorý priložila k vyjadreniu. Listom jej bolo oznámené, že dňa 14.11.2006 došlo k zlúčeniu spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 852 453, s ktorou dňa 06.05.2011 uzatvorila zmluvu o úvere č. 447419 so spoločnosťou MINIHOTOVOST, a.s., so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 04355211, čím došlo k postúpeniu všetkých práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere č. 447419 na túto spoločnosť a zároveň došlo k zmene právnej formy tejto spoločnosti na MINIHOTOVOST SE. Zároveň bola žalovaná vyzvaná na okamžité uhradenie dlžoby v sume 311,30 eur pred začatím súdneho konania.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 ods. 1 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno podať týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), preskúmal rozsudok súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, 379 C. s. p.) a ako vecne správny ho potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p. z nasledovných dôvodov:

5. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

6. Podľa odvolacieho súdu námietky, ktoré žalovaný uviedol v odvolaní v rámci uplatnených odvolacích dôvodov nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových a právnych záverov, na ktorých je rozhodnutie žalované a neumožňujú ani záver o vadách konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie o podanej žalobe. Odvolanie žalovaného preto nemožno považovať za opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú dané.

7. Žalovaný v odvolaní poukazoval na to, že žalobkyňa v rozhodcovskom konaní v postavení žalovanej doručila žalobnú odpoveď, tá bola posúdená ako právne irelevantná, na základe čoho sa jej nemohla prikladať žiadna váha, nevyjadrila sa v nej k otázke vzniku dlhu voči nemu, otázke trvania dlhu, k jeho vzniku a nie ani čiastočnému zániku. Odvolací súd mal z obsahu spisu Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava, ktorý je súčasťou pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. 1Er/2512/2015 zistené, že mu žalovaná poslala žalobnú odpoveď písomným podaním zo dňa 14.11.2014, doručeným dňa 19.11.2014, ktorou namietala právomoc Stáleho rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská zmluva nebola osobitne individuálne vyjednaná a považuje ju za absolútne neplatnú. Vzhľadom na námietku príslušnosti Stáleho rozhodcovského súdu nepovažovala za dôvodné vyjadriť k skutkovým okolnostiam žalobného návrhu. Podľa odvolacieho súdu žalovaná postupovala podľa ust. § 18 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom k 31.12.2014, ktoré upravovalo inštitút žalobnej odpovede majúcej slúžiť k tomu, aby sa žalovaný vyjadril ku všetkým skutočnostiam a návrhom uvedeným v žalobe.

8. Pokiaľ sa žalovaný odvolával na čl. II. ods. 3 rozhodcovskej zmluvy, ktorý umožnil klientovi bez udania dôvodu odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 10 dní, pričom toto právo nebolo klientom využité,

odvolací súd uvádza, že ust. § 48 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkovi konania odstúpiť od zmluvy, ak je to v zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušuje. Základnou podmienkou odstúpenia od zmluvy je platnosť uzavretej zmluvy. Pokiaľ súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva nebola uzavretá, nemohla žalobkyňa od nej odstúpiť.

9. Žalovaný sa v ďalšej časti odvolania nestotožnil s názorom súdu, že by sa mal aplikovať zákon č. 335/2014 Z. z. na predmetnú rozhodcovskú zmluvu, nakoľko tá sa uzatvorila dňa 06.05.2014 spolu so zmluvou o úvere č. 447419. K uvedenému odvolací súd uvádza, že od 01.01.2015 bol prijatý nový zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý v § 73 ods. 1, 3 (prechodné ustanovenia) stanovil, že ak nie je ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 01. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 01. januárom 2015, zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 01. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Z uvedeného vyplýva, že konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku neskončené do 31.12.2014 sa nedokončia podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ale sa dokončia podľa nového špeciálneho zákona č. 335/2014 Z. z. a iba rozhodcovskú zmluvu bude súd posudzovať podľa predpisov účinných v čase jej uzavretia. Okresný súd vec preto správne právne vec posúdil keď rozhodcovskú zmluvu posudzoval podľa ust. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a rozhodcovské konanie podľa zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Námietku žalovaného nepovažoval preto za dôvodnú.

10. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a to vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

11. Pokiaľ žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukazovala na list od spoločnosti MINIHOTOVOST SE, Politických väzňů 1272/21, Nové Město, Praha o zlúčení spoločnosti so spoločnosťou MINIHOTOVOST, a.s., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 852 453, čím došlo k postúpeniu všetkých práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere č. 447419 na túto spoločnosť a zároveň došlo k zmene právnej formy tejto spoločnosti na MINIHOTOVOST SE, tak odvolací súd uvádza, že ku dňu jeho rozhodnutia z výpisu z obchodného registra takáto zmena nevyplývala. Z toho dôvodu vec prejednával a rozhodol s doterajším žalovaným.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalobkyňa a to v celom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).